

[Hanne Reintoft.]

fordi ministeren selv har brugt den som argument. Man kan ikke, hvis der skal være nogen logik i det, nægte, når en sådan lov er til behandling, virkelig at gøre noget ved de store, alvorlige problemer, og så bruge sin positive indstilling til arbejderbeskyttelseslovgivningen i smålove rundt omkring, hvor det lige passer i ens kram. Der blev ikke, sidste gang vi havde den lov for, gjort noget virkeligt ved det.

Vi kommer endnu en gang ind på den affære med det stærke øl. Hr. Arne Larsen har fuldstændig ret, det bliver kun en ganske bestemt gruppe mennesker, man indfører den begrænsning over for. Vi kan ikke gøre det over for hele befolkningen — det synes jeg heller ikke man skal — og jeg ved ikke, hvorfor man lige vælger en bestemt gruppe ud og moraliserer på dennes bekostning.

Ministeren nævnte, at hver gang man lavede en sådan indskrænkning, blev der gjort vrøvl, og ministeren mente, at det skulle man tage ganske roligt. Nu er det tit sådan, når ministeren taler, at vi nærmer os den gamle vittighed om, at regeringen overvejer at afskedige folket. Jeg synes, man skulle lytte til det, hvis der var uro i befolkningen over det, vi sidder herinde i folketinget og laver. Det er dog det, vi er valgt til, det, vi er her for.

Må jeg så lige til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) sige, at der er faktisk tale om en misforståelse, hvis hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) tror, at jeg er liberal på en lidt anden måde end han, for jeg er faktisk slet ikke liberalist. Jeg troede, det var gået op for de fleste herinde, men nu ved hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) det også.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om registrerede revisorer.

(Lovforslaget (nr. 95) findes i tillæg A. sp. 1765, fremsættelsen i tidenden sp. 2371).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Med sit forslag om registrerede revisorer har handelsministeren formentlig endeligt løst det problem, som optog en del af næringslovskommissionens tid, og som også tidligere har været gjort til genstand for drøftelse her i tinget, bl. a. ved behandlingen af lov om statsautoriserede revisorer.

Sidst ved behandlingen af netop denne lov var der bred enighed om, at der skulle foretages en nærmere undersøgelse af andre revisorers forhold og vilkår. Det var da også, som handelsministeren har bemærket i sin fremsættelse, denne brede politiske enighed, som medførte nedsættelsen af ministeriets revisorudvalg i oktober 1967. I sin betænkning i august sidste år fastslår udvalget, at der er behov for at etablere en særlig gruppe revisorer ved siden af de statsautoriserede af hensyn til såvel erhvervslivet som skattevæsenet. Dette standpunkt kan vi fra socialdemokratiets side slutte os til, så meget desto mere som den seneste tids foreteelser på lovgivningens område har lagt flere og flere opgaver ud til erhvervslivet, hvorfor dette sikkert ikke mindst for de mindre næringsdrivendes vedkommende kan have glæde af sagkyndig bistand. Denne sagkyndige bistand skulle man få i fremtiden, hvis man ud over statsautoriserede revisorer anvender de registrerede revisorer og derved udelukker de absolut uegnede.

Inden for specielle områder har man ganske vist sin egen kreds af revisorer, som er specielt uddannede på disse områder, og jeg går ud fra, at disse i henhold til kap. IV må kunne opnå registrering.

Af en enkelt paragrafs bestemmelser afhænger i virkeligheden en meget væsentlig ting. Det er paragraf 8, jeg tænker på. Jeg vil gerne have lov til at sige, at i den argumentation, som de statsautoriserede revisorer har fremført i diskussionen om

[Axel Ivan Pedersen.]

andre revisorers placering, har man både nu og tidligere påpeget det uheldige i, at incitamentet til den lange og krævende uddannelse som statsautoriseret revisor skulle falde bort. Jeg håber, at der må blive taget et vist hensyn til, at det er nødvendigt, at samfundet også i fremtiden kan få et tilstrækkeligt antal særdeles højt kvalificerede folk i revisorgerningen. Jeg kan måske her tilføje den enkelte bemærkning, at de statsautoriserede revisorer nok selv gennem en meget, meget skarp eksamenskontrol, om jeg må bruge det udtryk, har holdt antallet lovlig langt nede i tidens løb; det kan jo også være det, der i nogen grad har medvirket til, at denne lovgivning søges gennemført.

Jeg kan sluttelig sige, at med de bemærkninger, jeg her har fremsat, tilsiger jeg socialdemokratiets velvillige indstilling over for lovforslaget, som dog bør undergives udvalgsbehandling, for at vi kan få klarlagt nogle enkeltheder, og for at eventuelle deputationer kan få adgang til at bringe deres argumenter frem.

Mads Eg Damgaard: Nærværende lovforslag bygger jo på en betænkning afgivet af et udvalg i august måned sidste år. Udvalget havde til opgave bl. a. at finde ud af, om der ved siden af de statsautoriserede revisorer var brug for en anden slags revisorer, der skulle have officiel anerkendelse.

Man har valgt at foreslå betegnelsen registrerede revisorer. Udvalget var nogenlunde enig om denne betegnelse, dog var der et mindretal, der ikke var helt tilfreds med betegnelsen — det var, så vidt jeg husker, repræsentanten for de statsautoriserede revisorer. Jeg finder betegnelsen udmærket, for så vidt som jeg ikke tror, man i det hele taget kommer bort fra betegnelsen revisor; alle vil kalde deres revisor for revisor, ligegyldigt med hvilket navn man ellers officielt betegner denne del af landets revisorstab.

En moderne virksomhed, af hvad art det end måtte være, offentlig såvel som privat, har mere og mere brug for kvalificeret regnskabsbistand, og ved siden af de statsautoriserede revisorer har vi her i landet et utal af revisorer, der er mere eller mindre velegnede til opgaven, og der er ingen tvivl om,

at både private mindre virksomheder og måske også mellemstore virksomheder en gang imellem har haft smertelige erfaringer med nogle af disse revisorers manglende indsigt i regnskabsvæsen.

For at en revisor i fremtiden kan betegnes som registreret revisor og godkendt af handelsministeriet, skal han eller hun have gennemgået en prøve, en eksamen, eller i det mindste have haft en uddannelse enten hos en statsautoriseret revisor eller en revisor, der agter at blive registreret revisor. Jeg finder det meget påkrævet, at vi får en bestemt ordning på dette område, for forholdet er jo det, at der er mange, mange flere virksomheder, der har brug for revisorhjælp, end tidligere. Også private personer har i højere grad brug for revisorhjælp end tidligere; det drejer sig om i hundredtusindvis af private og mindre og mellemstore virksomheder. Nu da sambeskatningen er ophævet, kan man også tale om, at den kvindelige part af skatteyderne har brug for støtte eller hjælp fra en revisor til sit skatteregnskab.

Men alene mømsregnskabet — så vidt jeg husker, er 368.000 afgiftspligtige firmaer underkastet pligt til at føre dette regnskab, siden momsens blev indført — siger jo en del om, hvilken størrelsesorden der er tale om. Jeg mener derfor, at det foreliggende lovforslag er meget velbegrunderet; jeg takker handelsministeren, fordi han har fremsat det, og jeg kan i alt fald tilsige mit partis velvillige behandling i udvalget.

Jeg kunne tænke mig, at lovforslaget fik en ret grundig udvalgsbehandling, for spørgsmålet om revideringen af alle disse mange tusinde regnskaber hænger også sammen med rationaliseringen i hele landets erhvervsliv og privatpersoners skatteregnskaber. Man skulle synes, at revisorforeringerne eller andre instanser kunne enes om at fremstille en eller anden form for f. eks. skatteschema, der var trykt sådan, at blot rubrikkerne skulle udfyldes. Herved ville det ikke blive så let at glemme forskellige indtægter og udgifter, og det ville gøre arbejdet meget nemmere for skattemyndighederne og toldmyndighederne og alle andre slags myndigheder og væsener, hvis de forskellige skatteregnskaber og regnskaber i det hele taget var mere ensartede, end tilfældet er i øjeblikket.

Jeg er helt klar over, at vore venner ude

[Mads Eg Damgaard.]

omkring i landet, der har med disse ting at gøre, vil sige: ja men så må folketinget og regeringen gå foran med en rationalisering på dette område. Så længe man opretholder så indviklede skatteregler, er det meget vanskeligt at rationalisere på dette punkt. Men jeg har forstået både handelsministeren og finansministeren derhen, at det er regeringens agt at prøve på i fremtiden at forenkle netop disse ting til gavn og til letelse for revisorer, men først og fremmest naturligvis for landets erhvervsliv og offentlige myndigheder, af hvad art de så måtte være.

På mit partis vegne kan jeg som sagt anbefale lovforslaget og tilsige vort partis velvillige behandling i udvalget.

Jens Frandsen: Spørgsmålet om en offentlig godkendelse af en gruppe ikke-statsautoriserede revisorer har været diskuteret i længere tid, og som anført blev der i den betænkning, der i februar 1967 blev afgivet af et enigt folketingsudvalg, som behandlede lovforslaget om statsautoriserede revisorer, henstillet til den daværende handelsminister, at spørgsmålet måtte blive nærmere undersøgt. Jeg tillægger det megen betydning, at revisorudvalget af oktober 1967, hvori personer fra områder af det erhvervsliv, der i særlig grad har behov for at gøre brug af den omhandlede revisorassistance, havde sæde, så entydigt gik ind for at instituere den her nævnte gruppe af revisorer.

Skattemyndighedernes interesse deri fremgår klart af de i betænkningen optrykte bilag, der indeholder disse myndigheders syn på spørgsmålet. Der er i erhvervslivet en voksende forståelse for og interesse i at have et så fyldestgørende regnskab som vel muligt. Det er der også brug for, idet en analyse af de forskellige funktioners rentabilitet er yderst vigtig for opnåelsen af det bedst mulige resultat. Det er slet ikke så let for alle at følge med i bestemmelserne om afskrivning, investeringsfond osv. og i skattereglerne i det hele taget. Jeg anser det for at være særdeles vigtigt, at også mindre virksomheder har regnskaber, som ikke alene opfylder bestemmelserne om regnskabsføring, men også indeholder yderligere oplysninger, der

er til gavn for indehaveren til bedømmelse af hans situation og muligheder. Der er i høj grad brug for kyndige regnskabs- og skattefolk at rådføre sig med.

Nævnes skal det også, at der på mange måder er lagt store regnskabsmæssige opgaver på erhvervslivet: kildeskat, moms og andre forbrugsafgifter samt en række arbejds giverbidrag som ATP, feriepenge, sygeløn osv. Behovet for regnskabsmæssig bistand har været stærkt voksende i de senere år, og selv om vi fra folketingets side bør bestræbe os på at forenkle indbetalingen af de forskellige bidrag, er der ingen grund til at antage, at der ikke stadig væk vil være et stort behov for bistand.

Lovforslaget tilsigter at betrygge erhvervslivet ved dets udvælgelse af denne bistand, idet forslagens bestemmelser om retten til at blive optaget i et revisorregister indeholder krav om bestemte eksamener eller prøver, som er nævnt i betænkningen, og desuden kræves der praktisk erfaring i faget. Andre bestemmelser om registrering: personlige kvalifikationer med flere andre ting, er meget lig bestemmelserne i lov om statsautoriserede revisorer, hvilket jeg absolut finder rigtigt.

Lovforslagets enkelte paragraffer skal jeg naturligvis i øvrigt ikke komme ind på ved denne principielle førstebehandling; dem ser vi jo på i det udvalg, som vil blive nedsat. For mange revisorer vil overgangsreglerne velsagtens og naturligt have en særlig interesse. Jeg skal derfor om dette problem sige, at jeg finder forslagens bestemmelser passende liberale og mener, at folk, der gennem en årrække, måske en længere årrække, på fuldt tilfredsstillende måde for klienter og myndigheder har drevet forretning i faget, ikke bør sendes på skolebænk for at opnå registrering; men disse bestemmelser vender vi jo også tilbage til.

Udvalget har i sin diskussion været stærkt inde på spørgsmålet om, hvad denne gruppe skulle kaldes; et navn skulle man jo finde til dem. Der er da også ifølge betænkningen udfoldet store bestræbelser for at finde et praktisk navn, som var dækkende for den virksomhed, der skal udfoldes. Man har studeret andre landes betegnelser for lignende beskæftigelse, og man har rådført sig med sprognævnet. Udvalgets flertal går ind for betegnelsen registreret revisor. De

[Jens Frandsen.]

statsautoriserede revisorer repræsentant i udvalget kan ikke acceptere betegnelsen, men foreslår titlen registreret regnskabs- og skattekonsulent.

Betegnelsen revisor er ikke en beskyttet titel og omfatter jo mange gøremål; der er nok også en hel del af os, der er revisor et eller andet sted. Jeg tror ikke, at navnet revisor i almindelig sprogbrug mere henviser til den planmæssige behandling af et foreliggende regnskabsmateriale, årsregnskaber m. v., men til den virksomhed, som mange revisorer eller vel de fleste i dag udfører med bogføring, regnskabsafslutning, selvangivelse osv. Jeg har ikke kunnet finde en betegnelse, som jeg synes dækker bedre og er bedre end den foreslåede. Regnskabskonsulentbetegnelsen findes mange steder, f. eks. i landbrug, gartnerier og andre erhverv, men vi ved jo, at næsten alle de, der bruger en sådan konsultants hjælp, kalder ham „min revisor“. Det bekræfter mine bemærkninger om revisornavnet. Desuden tror jeg, at navnet statsautoriseret revisor står meget fast i folks bevidsthed som betegnelse for revisorer, der er særlig højt kvalificerede, og som nyder en meget høj grad af tillid i erhvervslivet, idet man går ud fra, at disse mennesker kan klare de mest komplicerede og betydningsfulde opgaver på det regnskabs-, investerings- og skattemæssige område.

Selv om dette lovforslag bliver vedtaget med den foreslåede betegnelse, tror og håber jeg ikke, at de folk, der er gået eller går ind i revisorgerningen med det sigte også at uddanne sig til statsautoriseret revisor, vil falde for fristelsen til at stoppe på halvvejen. Vi vil ganske bestemt fortsat have brug for et stigende antal af disse meget højt uddannede folk, og der vil vedblive være en række store områder, hvor lovgivningen fastsætter bestemmelser om brugen af statsautoriserede revisorer, ligesom en lang række virksomheder selv vælger denne art revisorer. Derfor tror jeg heller ikke, at der er behov for at fastsætte eller omtale arbejdsopgaver i denne lov. Det ville jo også være bestemmelser, der ikke gjaldt for de revisorer, der hverken kan eller vil være statsautoriserede eller registrerede.

Jeg skal ved denne førstebehandling på venstres vegne tilslutte mig forslagets prin-

cipper og anbefale forslaget og de enkelte paragraffer til en velvillig udvalgsbehandling.

Handelsministeren siger i sin fremsættelse, at det er erhvervsorganisationernes og skattemyndighedernes erfaring, at ikke så få får en for ringe støtte hos deres revisorer. Jeg håber og tror, at denne lov må betyde, at disse for dårlige revisorer må blive skilt ud fra opgaver, de ikke fuldt ud magter; det vil være til megen gavn. Nok hviler forholdet mellem klient og revisor i langt overvejende grad og med rette på et fortræffeligt tillidsforhold, fordi assistancen som regel søges i grupper, der kan magte de forskellige erhvervsvirksomheders opgaver og omfang, og jeg tror også, at dette vil fortsætte; men kan de foreslåede bestemmelser, hvad jeg også tror de kan, give anledning til, at vi får endnu flere og bedre uddannede revisorer og erhvervslivet får mere sikkerhed i valget af assistance, så opfylder de det formål, som er tilsigtet.

Nordqvist: Titlen revisor er i dag ikke beskyttet, hvilket indebærer, at enhver, der har lyst, kan nedsætte sig som revisor uden at have nogen regnskabsmæssig uddannelse. Det er indlysende, at dette er til stor skade for det store flertal af revisorer, der samvittighedsfuldt og dygtigt udfører deres arbejde. Der er som påpeget af tidligere ordførere utvivlsomt et enormt behov for en gruppe regnskabskyndige med en vis uddannelse og en autorisation, således at det bliver muligt at skille fårene fra bukkene, en gruppe, hvis arbejdsområde vil blive både revision og regnskabsføring for de mange små og mellemstore virksomheder, der er gået i knæ på grund af indviklede skatteregler, moms- og kildeskatteadministration. Men også for den anden part, ligningsmyndighederne, indebærer forslaget store fordele derved, at man fremover fortrinsvis kun skal beskæftige sig med regnskaber, der er udarbejdet af folk, som har forstand på regnskaber.

De krav, der i forslaget stilles til en registreret revisors kvalifikationer, er udformet således, at der fortsat er stor afstand til de statsautoriserede revisorer, og dette medfører forhåbentlig, at der ikke skulle opstå konflikter om opgavernes fordeling; i visse tilfælde er det jo også således, at de statsau-

[Nordqvist.]

toriserede revisorer har eneret. Men jeg tror ligesom hr. Jens Frandsen, at der fremover vil blive rigeligt arbejde til begge grupper, og jeg håber også, at disse 2 grupper af revisorer hurtigt finder frem til det samarbejde, som jeg mener også må være lovens hensigt.

En bestemmelse i loven om opgavernes fordeling finder også jeg overflødig.

Jeg synes, det er godt, at man i lovforslaget præciserer foruden de faglige kvalifikationer revisorerens uafhængighed og vederhæftighed, således at befolkningen straks ved lovens ikrafttræden ved, at de med tryghed kan henvende sig til disse registrerede revisorer.

Lovforslaget indeholder endvidere nogle bestemmelser om disse registrerede revisorerens uddannelse, og disse bestemmelser giver mig anledning til nogle betragtninger. Det er sikkert med rette, der er udtrykt ængstelse for, at ordningens gennemførelse vil medføre en formindsket tilgang til uddannelsen til statsautoriseret revisor; i denne forbindelse er der yderligere peget på, at den nye uddannelsesordning for statsautoriserede revisorer i sig selv vil medføre en mindre tilgang af kvalificerede medarbejdere hos disse, når beskæftigelsen ikke kan ende med en beskikkelse som statsautoriseret revisor. Efter nyordningen bliver det jo et heldagsstudium efter studentereksamen.

Som en anden virkning af denne nyordning må man også have lov at nævne, at HD-studiet på grund af manglende tilgang måske må nedlægges til skade for erhvervsliv og skattevæsen, der i stort omfang anvender HD-ere i regnskabsvæsen i deres tjeneste.

Hidtil har man kunnet blive statsautoriseret revisor ved samtidig med det praktiske arbejde at gennemføre studiet om aftenen, eventuelt ved først at passere HD-eksamen, men denne mulighed eksisterer efter en kortvarig overgangsordning ikke mere. Efter det foreliggende forslag får de registrerede revisorer ingen praktisk mulighed for et videre studium til statsautoriseret revisor, hvilket helt oplagt strider mod det inden for undervisningen gældende princip om at tilrettelægge undervisningen således, at man til enhver tid kan stå på.

Dette, at de registrerede revisorer ikke bliver et led i et samlet uddannelsessystem, vil forringe disses interesse for at dygtiggøre sig og dermed på længere sigt standens renommé. Den nævnte ulempe kan undgås ved, at man opretholder de forskellige uddannelsesveje til at blive statsautoriseret revisor. Herved holder man vejen åben for realister, HF-ere m. fl.; vi må jo også sige, at den gamle ordning har fungeret tilfredsstillende, hvilket understreges af ministerens bemærkning om, at standen er særdeles velkvalificeret. Jeg vil derfor bede ministeren om at overveje et sådant fælles uddannelsessystem.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Ove Munch: Baggrunden for lovforslaget er et ønske om en standardforbedring af den revisions- og regnskabsmæssige assistance, der er til rådighed for de mindre virksomheder, som ikke har brug for den særlige og mere kostbare ekspertise, som de statsautoriserede revisorer besidder, og der kan være flere grunde til at ønske sig en sådan standardforbedring.

For det første har virksomhedernes indehavere selv en interesse i at have det bedst mulige regnskab og at få den hjælp, som kvalificerede mennesker kan give dem med hensyn til driftsøkonomiske vurderinger, vurderinger af investeringers nytte og vurderinger af, hvilke investeringer der bør foretages, men det er jo ikke den slags ting, dette forslag tager sigte på. Det ser ud til i højere grad at være den interesse, som det offentlige har i, at der føres kyndigt lavede regnskaber, med den baggrund at et kyndigt udført regnskab er lettere at kontrollere. Det offentliges interesse er jo vel motiveret, når man tænker på alle de mellemregninger, de enkelte virksomheder har med det offentlige, skat, indeholdelse af kilde-skat fra ansatte og merværdiafgift. Det er vel i særlig grad igennem de kommunale skattekontorer, at det offentlige får et indblik i standarden hos forskellige revisionsfirmaer, og baggrunden for forslaget er vel, at man netop dér har fundet, at kvaliteten af den revisionsbistand, der ydes virksomhederne, er meget svingende.

Skal vi så have en forbedring, er det også efter min opfattelse rigtigt, at man som fo-

[Ove Munch.]

reslået træffer foranstaltninger til etablering af en bedre uddannelse. Jeg kan i øvrigt tilslutte mig de bemærkninger, der blev fremført af den foregående ordfører om forholdet mellem denne uddannelse og de statsautoriserede revisorers uddannelse.

Derudover er der problemet med at få en sortering af de revisionsfirmaer, man har i forvejen, og det forekommer mig, at det er meget kategoriske vurderinger, der ligger til grund for forslaget. Ministeren siger i sin fremsættelse, at der findes helt uegnede revisorer, som er til skade for samfundet. Det er en kategorisk vurdering, som jeg ikke har baggrund for at kunne tage stilling til; jeg kan med de begrænsede forudsætninger, jeg har, ikke vurdere, om det er rigtigt. Jeg mener, at man i udvalget bør forsøge at få problemets omfang nærmere belyst.

Hvad angår disse revisorers betegnelse og det øvrige indhold i forslaget, vil jeg sige, at jeg møder med velvilje, men ikke er helt overbevist om, at det har den rigtige facon. Det er muligt, at man kunne finde andre måder at gøre det på; f. eks. kunne man måske lave noget, man kunne kalde revisorer med møderet for skattevæsenet eller noget i den retning, fordi det vel netop er ud fra skattevæsenets vurdering af kvaliteten af den bistand, der ydes, at man får sorteringen af disse revisionsfirmaer.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg må takke ordførerne for en overordentlig velvillig modtagelse stort set af både hovedindhold og enkeltheder i dette lovforslag, som jo også meget nøje følger forslaget fra det sagkyndige udvalg, som har arbejdet med sagen siden 1967.

Jeg har kun ganske få bemærkninger at gøre. Jeg tror ikke, at vi, som hr. Ove Munch foreslår, kan bruge betegnelsen revisorer med møderet for skattevæsenet, for jeg tror — men jeg er ikke sikker — at næsten enhver har møderet for en anden for skattevæsenet; derved ville vi altså i grunden sige noget, som ikke betød noget som helst.

Navnespørgsmålet er blevet tangeret, og jeg giver hr. Jens Frandsen ganske ret i, at udvalget har vredet hjernen bl. a. ved Dansk Sprognævns og forskellige andre organers hjælp og opstillet næsten alle tæn-

kelige muligheder. Jeg kan ikke se, at man kan fjerne navnet revisor fra den titel, vi drøfter her, og jeg kan trods ærlig tankevirkosomhed ikke selv komme problemet nærmere, end at det synes at være det fornuftigste; idealet opnår man jo sjældent, men får man under udvalgsarbejdet en lys idé, kan den jo drøftes.

Dernæst har både hr. Axel Ivan Pedersen, hr. Nordqvist og hr. Ove Munch været inde på spørgsmålet om uddannelsen og forholdet til den talmæssigt set betydelig mindre gruppe af statsautoriserede revisorer og peget på nogle forhold i den henseende, mest udførligt måske hr. Nordqvist, men jeg tror i og for sig, hr. Nordqvists tankegang også dækkede hr. Axel Ivan Pedersens. Det er den, at vi naturligvis må sikre os, at den revisorgruppe, der opstår, såfremt lovforslaget gennemføres — hvad jeg må forstå er folketingets hensigt — ikke på nogen måde overflødiggør de statsautoriserede revisorer, som samfundet gennem lovgivningen har tildelt en hel del specielle hverv, og som erhvervslivet i højeste grad har brug for med det høje stadi, der er opretholdt inden for de statsautoriserede revisorers kreds og for deres uddannelse. Jeg kan godt se, at der kan ligge et problem i, at den gruppe, som nu lovfæstes her, ligesom kan blokere den naturlige tilgang til de statsautoriseredes rækker. Jeg deler absolut interessen for, at dette ikke bliver tilfældet, således at der finder en naturlig rekruttering sted, og jeg er enig med hr. Nordqvist i, at en del af denne rekruttering jo netop i fremtiden burde kunne finde sted fra de mere driftige blandt de registrerede revisorer.

Nu har jeg jo ikke kunnet tage standpunkt her ved første behandling til dette spørgsmål i enkeltheder, men så vidt jeg er vidende om, eksisterer der en overgangsordning for uddannelsen af de statsautoriserede revisorer, og jeg er villig til — jeg tror nemlig, det kan gøres administrativt — at forhandle med de interesserede parter til anden side, idet man jo fornuftigvis må høre alle i den sag og se, om der ikke ville være interesse for at gøre bestemmelserne i overgangsordningen til noget permanent eller gøre overgangsperioden så lang, at man kan nå at drage de fornødne erfaringer, uden at man kommer til at afbryde den

[Handelsministeren.]

dobbelte eller flerdobbelte tilgangsmulighed, der er til de statsautoriserede revisorer for øjeblikket.

Jeg er også klar over, at der er noget om det, hr. Nordqvist siger, at den foreslåede nyordning for statsautoriserede revisorer, hvis den til sin tid sættes i fuld kraft, kan gå hen og kvæle HD-studiet, som erhvervs-livet jo er interesseret i at opretholde på grund af behovet for medarbejdere inden for regnskabsvæsenet. Jeg vil gerne se på sagen og drøfte den med udvalget og skal sørge for at indlede forhandlinger med de andre interesserede parter, hvad jeg naturligvis må gøre, og samtidig undersøge, hvorvidt det kan ske administrativt, eller om folketingets hjælp er påkrævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at medlem af folkettingen *Ivar Nørgaard* ønsker at udtræde af udvalget til at drøfte problemer og modtage information vedrørende narkotikamisbrug. Til at indtræde i nævnte udvalg i stedet for *Ivar Nørgaard* har vedkommende gruppe udpeget *Knud Nielsen*, som herefter er valgt.

Det er meddelt mig, at medlem af folkettingen *K. B. Andersen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om offentlighed i forvaltningen og udvalget angående forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre. Til at indtræde i udvalget angående forslag til lov om offentlighed i forvaltningen har vedkom-

mende gruppe udpeget *K. Axel Nielsen*, og til udvalget angående forslag til lov om Københavns universitets placering og universitetscentre er udpeget *Camre*. De pågældende er herefter valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. januar, kl. 11 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om retens pleje. (Ophævelse af udpantningsfristen).

3) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af beslutningen om Islands optagelse i Den europæiske Frihandelssammenslutning og om Danmarks ratifikation af den i forbindelse hermed den 12. december 1969 i Reykjavik undertegnede aftale om en nordisk industrialiseringsfond for Island.

4) *Første behandling af:*

Forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1970-71.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m. v.

[Formanden.]

8) Første behandling af:

Forslag til lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

9) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

10) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om registrerede revisorer.

Mødet hævet kl. 15.36.

49. møde.

Fredag den 23. januar kl. 11.

Tredje næstformand (From): Medlem af folketinget *K. B. Andersen* har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af Nordisk Råd, af forskningsudvalget, af investeringsudvalget samt af udvalget for undervisning og uddannelse.

Til i hans sted at indtræde som medlem af Nordisk Råd har vedkommende gruppe udpeget den hidtidige stedfortræder *Ivar Nørgaard* samt til ny stedfortræder for *Ivar Nørgaard* udpeget *Niels Matthiasen*.

Endvidere har vedkommende gruppe som nyt medlem udpeget *Jens Kampmann* til at indtræde i forskningsudvalget, *Orla Møller* til at indtræde i investeringsudvalget samt den hidtidige stedfortræder *K. J. Mortensen* til at indtræde i udvalget for undervisning og uddannelse og til ny stedfortræder *Ejner Nielsen*.

De pågældende er herefter valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 2657).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kjær Rasmussen: Der er et enkelt spørgsmål, som jeg synes vi lige må have ministerens udtalelse om, inden vi skrider til vedtagelse af forslagene her.

Som man ved, har der i dagspressen stået diskussion om, hvorvidt det er muligt at foretage udpantning i børnetilskuddene, som indsættes på f. eks. bankkonti. I Silkeborg Avis for den 29. december 1969 ser jeg, at kommunens inkassokontor er af den opfattelse, at udpantning i børnetilskud kan foretages, når udbetaling har fundet sted. Jeg håber meget, at denne opfattelse er forkert, og at regeringen vil foranledige, at disse børnetilskud ikke gøres til genstand for udpantning.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige, at spørgsmålet henhører jo under domstolenes afgørelse. Når der foreligger en afgørelse fra domstolenes side, vil jeg være villig til at se på spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Tredje næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ophævelse af udpantningsfristen).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 76) findes i tidenden sp. 2657).